

Waarneming van een dunbekwulp (*numenius tenuirostris*)

Waarnemers: mevrouw H.A.F.M. de Wijs - Tabois, J.L.M. Bos en G. Ordning.
 Datum: donderdag 4 december 1969; tijd: 15.30 - 16.00 uur.
 Plaats: de Knardijk, daar waar de dijk uitmondt op de Oostvaarders-
 diepdijk nabij Lelystad-haven.
 Weer: zwaar bewolkt (na af en toe zonneschijn), matige noordooste-
 lijke wind, temperatuur pln. 3° C.
 Afstand: met de auto tot pln. 6 meter, te voet tot pln. 20 meter.

Bijzonderheden: de vogel viel bijna niet op door de grijsbruine kleur in de met gras begroeide, maar van modderkluitjes voorziene berm. Kenmerkend was terstond het formaat: een kleine wulp ! Het ontbreken van de zwarte kopstreep (regenwulp), de donkere onderdelen en de afwijkende wulpennavel - lang en dun zonder de geleidelijke buiging - deden ons al snel vermoeden dat het dier hier een dunbekwulp (*numenius tenuirostris*). Vrijwel alle overige, voor deze soort typische kenmerken, konden wij vervolgens vaststellen: de grote, enigszins hartvormige vlekken op de flanken en onderbuik, de witte staart (vooral in vlucht) met de grijze dwarsbandjes, de donker gekleurde oksels en de grijswitte ondervleugels. De kleur van de poten was, zoals bij de andere twee ons bekende soorten wulpen, blauwgrijs. Hoewel lichter (grijzer) op de bovendelen dan bij de *numenius arquata* en *numenius phaeopus*, maakte de rug een toch genuanceerder indruk. De "dunbek" vloog na enige tijd uit de glooiende berm van de weg (zijde Lelystad), naar het aangrenzende opgespoten en gedeeltelijk afgegraven terrein, doorregen met plasjes (toendra!).

De vogel streek - ook na een tweede vlucht - uitsluitend neer op wat hoger gelegen modderbankjes (dus niet op het witte zand) en kon daardoor uit de verte bijna niet worden onderscheiden. Wij konden tweemaal het geluid vaststellen, niet zoals bij een wulp van onlaag naar onhoog "woe-liëp", maar van onhoog naar onlaag: "woe-li-ëp" met een hogere toon dan bij de wulp gevolgd door een wat krassende "naslag".

